

NADZIAĆ (6) *vb pf*

Pierwsze a jasne, drugie pochylone.

inf nadzieć (2). ◇ *fut* 3 *sg* nadzieje (1). ◇ *praet* 3 *sg m* nadzieiał (1). ◇ 3 *pl m pers* nadzieiali (1). ◇ *imp* 2 *sg* nadziej (1).

Sł stp notuje, Cn s.v. nadziewam prosię, Linde XVII w.

Wypełnić, napelnić (najczęściej o potrawach: farszem); (in) farcire (a. fercire), infulcire, obesare Cn [co; w tym: czym (5)] (6) : łayno końłkié z octem zmieszawłzy/ nádźiey tym figę/ á rołpárzywłzy ią ná ogniu ná ránę przywiń. SienLek 152v, 156v; Bo z iábłufzká możelz łobie kilká potrawek wczynić dobre wárzone/ dobre łmázone/ dobre pieczzone/ dobrze im gęś nádziac RejZwierc 107v; Strum Q2.

W przeni (2) : wykłádacze Młzey Papielkiej łłowá ty [ze jest jeden Bóg] przypomináiac (ktoremi teź nádźiali Młzycę łwá) Sanctus s.s. łwięty ł. ł. y łwoiego Kanonu więłłzego pierwłze łłowá zá tym záraz kłádac. CzechEp 286, 339.

Synonimy: napelnić, natkać.

Formacje współrdzenne cf DZIAĆ.

Cf 1. NADZIANY, NADZIENIE